Dosarul nr. 1-247/2025
1-25004720-48-1-11042025

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

06 noiembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni(sediul central), instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul – Iana Talmaci
grefieri Marina Strîmbanu, Corina Botnari, Adriana Baiuș
cu participarea:
acuzatorului de stat Ion Moțpan
apărătorului Chitoroga Ion
reprezentantului părții vătămate Tetelea Mihaela

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Enache Ruslan *****a. n. ***** IDNP *****, originar și domiciliat *****, studii medii incomplete, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior nejudecat, celibatar, nesupus militar, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 174 alin.(1) Cod penal,
procedura de citare legal executată.

Termenul de examinare a cauzei: 16 aprilie 2025– 06 noiembrie 2025.

A C O N S T A T AT:

Inculpatul Enache Ruslan, în noaptea spre 25 octombrie 2024, aflîndu-se în locuinţa părintească situată în *****, în timp ce se afla în aceiaşi odaie cu minora *****, despre care cunoştea cu certitudine că este minoră şi nu a împlinit vîrsta de 16 ani, dînsul avînd scopul satisfacerii necesităţilor sale sexuale, a întreţinut cu ultima două acte sexuale (rapoarte sexuale**)** consimţite.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Enache Ruslan a comis infracţiunea prevăzută de art.174 alin.(1) Cod penal - actul sexual consimţit, săvarşit cu bună ştiinţă cu o persoană care nu a implinit varsta de 16 ani.

În ședința preliminară, inculpatul Enache Ruslan *****, fiind asistat de apărătorul Chitoroga Ion a înaintat instanței cererea, prin care şi-a recunoscut în totalitate vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu dorește administrarea de probe noi și solicitând ca în conformitate cu prevederile art.364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord

cu încadrarea juridică a faptelor incriminate, acuzatorul de stat nu a obiectat.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Enache Ruslan *****din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Enache Ruslan *****cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat

principiul legalității în administrarea probelor că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător ales de el, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Inculpatul Enache Ruslan, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, a relatat instanței că pe partea vătămată minoră o cunoaște, o cunoaște din octombrie 2024. A cunoscut-o prin intermediul reţelelor de socializare. Ea are o prietenă de a ei, el vorbea cu prietena ei şi s-au cunoscut cu ea online, în 2024 undeva pe 16 octombrie. Pe instagram a comunicat cu ea. S-au întâlnit aproximativ peste 2 săptămâni, ea a venit la el în sat *****, a venit împreună cu prietena ei Alina, era anul 2024 dar data nu o cunoaște, era luna octombrie sau începutul lui noiembrie. A venit la el acasă, acasă la el era mama, sora şi bunelul, toţi au văzut cînd ea a venit la el. Cînd a venit la el, au stat împreună iar a doua zi iar a mers la muncă, ea a rămas la el. Cînd au făcut cunoştinţă a zis că are 17 ani, a rămas la el cu prietena ei să doarmă, ele ambele au dormit cu el pe un pat. Primul raport sexual a fost la el acasă, acasă era bunelul, sora, mama ei erau în altă cameră. Cam peste o săptămână sau două a venit la el acasă singură, ei au mai comunicat pe telefon apoi a venit acasă la el. După aceasta se considerau o pereche, au fost împreună vreo 3-4 luni. Mama ei şi mama lui cunoşteau că ei erau împreună dar nu cunoşteau că aveau relaţii sexuale.

La întrebarea procurorului a comunicat că Alina avea 15-16 ani, Alina îi spunea că ea a terminat şcoala, el nu a ştiut. Cînd a dus-o la spital el nu era acasă, era luna decembrie. La spital a aflat că era însărcinată şi a pierdut, pînă la spital ea nu a comunicat că este însărcinată. Aceste rapoarte sexuale au fost diferite, acasă la mine în 2 zile diferite. La moment nu comunică, aşa a decis ea. Cînd a ieşit din spital, au mai făcut anul nou la el apoi a mers la ea în sat şi atît, uneori îl mai întreabă ce face şi atît. Cu mama ei au mai comunicat, îi permitea să doarmă la el în fiecare wekend, pe mama ei nu a întrebat-o ce vîrstă are, în lunile când s-au întîlnit nu a văzut nici un act.

La întrebarea apărătorului, inculpatul Enache Ruslan a comunicat că îi pare rău de cele comise, cînd a avut primult raport sexual ele avea vîrsta de 18 ani.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că în privința inculpatului Enache Ruslan *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii.

Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din

punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Vina inculpatului Enache Ruslan *****se confirmă nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției dar și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:

Declarațiile părții vătămate minore ***** audiată în condiţii speciale potrivit prevederilor art.l 10' Codul de procedură penală reiese că, - ea pe Enache Ruslan î-l cunoşte de la o fată din şcoală, o prietenă de a sa Alina, familia nu o ştie. Ei vorbeau prin apel, iar ei i-a scris pe instagram, unde este scrisă cu numele „*****,,. I-a scris „salut,, şi ce face. I-a răspuns că „stă.,, Câteodată vorbeau prin apel pe instagram şi pe număr, numărul lui nu-1 ţine minte. Pe instagram era scris ''rosca ruslan,,. El avea 18 ani, iar ea avea 14 ani. Ea i-a spus că are 14 ani la început dacă nu se greşeşte. A început a discuta pe 18 octombrie 2024 pe instagram. Au comunicat vreo două săptămâni, iar la data de 25 octombrie s-au văzut la el în sat. Prietena sa Alina îl cunoştea pe el, că ea a mai fost şi s-a dus cu ea cu rutiera. S-au întîlnit la el acasă în r-nul Călăraşi, sat.Pitusca. Initiativa de a se duce la el a fost a Alinei, iar ea a acceptat. Atunci era în vacanţă, i-a spus mamei sale că se duce la o prietenă, nu ţine minte dacă a spus care prietenă şi unde. A spus la general. Au ajuns în sat şi s-au dus la el acasă. Era mama lui acasă, Ana. Nu le-a întrebat nimic, doar au salutat-o. S-au dus spre seară. Era ea cu Alina şi Ruslan în cameră. Ea a stat pe pat, Ruslan nu facea nimic, iar Alina a stat cu ea. Nu ţine minte cît au stat, apoi a venit sora lui Ruslan, Vica. Acasă la Ruslan nu au mîncat si nu au servit băuturi alcoolice, au stat şi au vorbit, nu ţine minte despre ce. După ce s-a înnoptat s-a culcat cu Ruslan şi Alina în camera lui pe pat. Ea era în mijloc. *Primul raport sexual cu Ruslan nu-şi aduc aminte cand a fost, dar nu a fost in ziua aceea.* Primul raport a fost la el acasă în cameră. Era mama lui acasă. Ea după 25 octombrie a stat la el vreo 3 zile, primul raport nu a fost în acele 3 zile. Nu-şi aduce aminte data exactă. A concretizat că, primul raport sexual a fost la el acasă, în camera lui, unde are pat. Înainte de a întreţine raportul sexual au vorbit, ea a acceptat. Atunci era îmbrăcată în şorţi şi o maică, nu ţine minte dacă a venit aşa de acasă. A rămas în maiou, sub sorţi avea chiloţei. Ea stătea pe spate, raportul sexual nu a fost protejat. După acel raport au mai avut o dată sau două ori raport sexual tot la el în cameră, nu a fost diferit de primul. Ea la Ruslan venea vinerea şi se ducea duminică acasă. Ultimul raport nu îşi aduce aminte când a fost. Toate raporturile sexuale au fost neprotejate. Iniţiativa era a lui. Pe parcursul săptămânii ei discutau pe instagram. Ea î-l considera pe Ruslan iubit. La moment relaţiile nu sunt nici bune nici rele. Nu au fost careva schimbări în relaţiile lor. Discută uneori pe instagram. Ultima dată a fost la el pe 25 decembrie. Atunci era în vacantă. S-a dus cu rutiera. A stat la Ruslan o zi, îşi aduce aminte data din motiv că atunci s-a dus la spital la Călăraşi cu ambulanţa. A sunat sora lui Ruslan la ambulanţă din motiv că o durea tare burta. La spital i-au spus că a fost însărcinată. Nu i-au spus ei detalii, i-au spus mamei sale care a venit la spital. Nu ştie ce au vorbit. Ea cu mama a discutat, nu i-a spus nimic. Cunoştea despre relaţia cu Ruslan, îi spunea cînd se ducea la el. La moment nu este însărcinată, a pierdut sarcina în acea zi când o durea burta. A aflat că a fost însărcinată când a fost la spital, ea aşa nu ştia. Ciclul

nu mergea regulat. Nu avea rapoarte sexuale cu altcineva când venea la Ruslan. Până la Ruslan dacă a avut *nu vrea să spună.* I-a spus prin apel vârsta ei. Nu ţine minte despre ce au vorbit, el ştia vârsta ei de la Alina. Nu ştie exact ce i-a spus Alina despre vârsta sa, dar el ştia. Nu vorbea cu Ruslan despre şcoală, cunoştea că este în clasa a VlII-a, Alina i-a spus lui Ruslan în ce clasă este victima. El nu a întrebat-o direct pe ea, vorbea mai mult cu Alina. Nu discuta cu el despre şcoală. Alina are 15 ani. Ruslan este mai josuţ ca ea şi mai slăbuţ. După spital a vorbit cu Ruslan, care a venit la ea. El cunoştea despre sarcină. Nu a mai am avut raporturi sexuale după ce a fost externată de la spital. /fd. 45-50/

Declarațiile martorului Munteanu Marina *****care este mama victimei minore și care a relatat că, locuieşte în ***, împreună cu copii şi anume Munteanu Grigore, născut la *****, Munteanu Doina, născut la ***** şi *****, născută la *****. Copii supra menţionaţi î-i are ca urmare din mai multe relaţii de concubinaj, tatăl biologic al fiicei minore *****, practic de la naştere nu s-a implicat sub nici o formă la creşterea şi educarea ei, se numeşte Sergiu Darii, vârsta aproximativ 39 ani, originar din or. Soroca, din ceea ce cunoaşte ultimul a decedat, ea în ultimii ani nu ţinea cu el nici o legătură. Cu referire la fiica *****, a comunicat că, în prezent este elevă în clasa a 8-a în cadrul gimnaziului din s.Văsieni, r-nul Ialoveni. Aceasta o poate caracteriza doar din punct de vedere pozitiv, învaţă bine şi careva probleme cu ea nu a avut niciodată. Nu-şi aminteşte data exactă, aproximativ prin luna august - septembrie 2024, fiica minoră *****, fiind cu ea, la domiciliu în s.Văsieni, r-nul Ialoveni, i-a comunicat despre faptul că se află într-o relaţie de dragoste cu un băiat originar şi locuitor din *****, pe nume Ruslan Roşea, un băiat cu vârsta de 18 ani. Fiica minoră *****, i-a comunicat mai mult despre acest fapt deoarece tot la acea perioadă a fost un caz când într-o zi de vineri, după ce a finisat orele de la şcoală, i-a comunicat că merge în ospeţie la o prietenă de ai ei, de la ei din sat, ca să înnopteze la ea şi să petreacă timpul împreună, unde a stat 2 zile, vineri şi sâmbătă, iar duminică seara s-a reîntors acasă, cazul dat a avut loc pe la începutul *lunii septembrie 2024,* deoarece se începuse orele la şcoală, iar următoarea dată când a dorit iar să-şi ceară voie de la ea să plece de acasă în zilele de odihnă, nu a dorit ca să o amăgească şi i-a comunicat despre acel prieten. Tot în luna septembrie 2024, când fiica minoră ***** i-a recunoscut despre faptul că se află într-o relaţie de dragoste cu un băiat din r-l Călăraşi şi anume Ruslan Roşea, solicitând de la ea acordul ca să-i permită să meargă la el, la domiciliu în *****, în ospeţie, ea iniţial nu dorea că să-i dea voie deoarece era încă mică. Atunci personal a fost contactată de către Ruslan Roşea, care a discutat telefonic cu ea, a vorbit frumos cu ea, a comunicat ca un băiat educat fapt deja ce şi a determinat-o ca în viitor ea săi de-a voie fiicei sale minore *****, ca la zilele de odihnă se meargă la el, la domiciliu în *****, ca să petreacă timpul împreună. La întrebările sale către fiica minoră *****, cu referire la faptul cum s-a cunoscut cu Ruslan Roşea, i-a comunicat că s-au cunoscut printr-un prieten comun de al lor, de la ei din sat, deja mai departe în s.Văsieni, r-nul Ialoveni, au făcut cunoştinţă şi au început să comunice pe reţele de socializare. Astfel, din luna septembrie 2024 şi pană la data de 25.12.2024, fiica sa minoră, *****, practic in fiecare săptămană, in zilele de odihnă, adică, de vineri cand finisa orele şi pană duminică seara, se afla in ospeţie la prietenul ei Ruslan Roşea., la domiciliu in *****. Intrebând-o pe fiica minoră *****, ce face şi cu ce se ocupă timp în care se află în ospeţie

la domiciliul prietenului ei, Ruslan Roşea, din *****, î-i comunicau că stau, acolo nu sunt doar ei doi dar şi părinţii lui Ruslan, anume din acest motiv ea stătea liniştită, practic în fiecare seară discuta cu ea şi cu Ruslan, la telefon, totul era bine. Cunoscând despre faptul că, fiica minoră *****, des petrece timpul împreună cu prietenul ei, Ruslan Roşea, la domiciliul acestuia în *****, practic de fiecare dată când ea, mergea la el, ea ca mamă realiza faptul şi tot odată nu excludea că aceştia ar putea ca să aibă relaţii sexuale. Intrebând-o personal de acest fapt, fiica *****, îi tăcea şi nu-i răspundea nimic, evita or şi care răspuns, însă ea foarte bine inţelegea acest fapt deoarece cand este la Ruslan acasă, ei dorm impreună, motiv pentru care chiar şi cu acesta, adică cu Ruslan, discuta şi comunica că să aibă grijă de ea şi să nu o obijduiască cu nimic. Astfel, în data de 20 - 22 decembrie 2024, fiica ***** s-a aflat în ospeţie la prietenul ei, Ruslan Roşea, seara pe 22 decembrie 2024, adică duminică a revenit la domiciliu, pe 23 decembrie 2024, a mers la şcoală, iar din motiv că din data de 24 decembrie 2024 şi până pe 09 ianuarie 2025, este în vacanţă, la data de 24 decembrie 2024, fiica *****, din nou a mers în ospeţie la prietenul ei, Ruslan Roşea, unde s-a aflat până la ziua de 25.12.2024. Timp în care fiica *****, a mers în ospeţie la Ruslan Roşea, la domiciliu în *****, aceasta se simţea si arăta ca de obicei, nu manifesta careva probleme de sănătate sau să-i comunice că nu se simte ceva nu în regulă. La data de 25.12.2024, aproximativ pe la orele 09 şi 00 min., contactând-o telefonic, fiica *****, i-a comunicat că i s-a început perioada de ciclu şi are dureri de burtă, la care ea i-a sugerat să bea o pastilă “noşpa”. Apoi peste câteva ore iar a sunat-o şi iar fiica *****, i-a comunicat că tot are dureri, apoi tot la aceeaşi zi, deja pe la orele 15 şi 00 minute, iar a telefonat-o fiica ***** şi i-a comunicat că deja are dureri insuportabile la burtă şi nu cunoaşte din care motiv, însă are mari scurgeri de sânge din vagin, adică îi merge ciclul foarte tare, unde auzind cele menţionate de ea, i-a solicitat să se adreseze după ajutor medical la serviciul de urgenţă, lucru care şi l-a făcut. Deja după cele relatate, ea a fost telefonată din nou nu de către fiică, dar deja de către medicul ginecolog care a examinat-o şi ia comunicat că fiica sa minoră *****, a avut o pierdere de sarcină, adică fiica în fapt era însărcinată. Imediat s-a deplasat la IMSP SR Călăraşi, unde la moment fiica minoră *****, era internată în secţia ginecologie şi maternitate, preventiv care a fost perioada de sarcină la fiica sa şi care a fost motivul pierderii de sarcină nu i s-a comunicat nimic. In aceiaşi zi, ea cu Ruslan Roşea, a vorbit la telefon, când fiicei sale i s-a făcut rău el nu se afla la domiciliu, se afla la muncă la o mănăstire, acesta lucrează acolo în domeniul construcţiilor. Care este motivul că fiicei *****, i-a stat rău el nu cunoştea nimic, deoarece câteva zile el nu s-a aflat la domiciliu, dar la mănăstire unde lucrează. Fiica *****, a stat la el acasă în *****, împreună cu părinţii lui. In prezent din ceea ce cunoaşte fiica *****, se află în afara orcărui pericol de sănătate şi cu ea, este totul bine. Concretizează că, ea faţă de Ruslan Roşea, nu are careva pretenţii, este un băiat cum se cade şi nu i-a făcut nici un rău niciodată. Tot odată, în ultima perioadă de timp ea faţă de fiica sa *****, nu a observat nimic schimbări la ea care i-ar pune careva semne de întrebare că este în perioadă de sarcină, nu avea burtă şi totul era ca deobicei, doar cât a observat că s-a îngrăşat un pic şi mânca mai multe ca de obicei, însă credea în fapt că este în perioada în care se dezvoltă./f.d.26-29/

Din conţinutul **declaraţiilor martorului Ambros Nadejda** reiese că, din anul 1986 activează în calitate de medic obstetrician-ginecolog în cadrul IMSP SR Călăraşi. La 25.12.2024, a intrat în serviciu de gardă (24 ore), în calitate de medic obstetricianginecolog. Tot la 25.12.2024, orele 16:03, la IMSP SR Călăraşi, după ajutor medical s-a adresat minora *****, a.n. *****, originară şi locuitoare în *****, cu diagnoza hemoragie uterină. In urma investigaţiilor medicale în secţia UPU a IMSP SR Călăraşi, s-a constatat că minora ***** are o hemoragie uterină în urma unui avort spontan incomplet. Din anamneză s-a mai stabilit că minora *****, ultima menstruatie normală a fost la data 07.10.2024, *din spusele minorei***,** *contactul sexual a avut loc la data de 24.10.2024 cu un prieten de al ei din* *****, alte careva date nu cunoaşte. Minora *****, i-a comunicat că sângerările vaginale au apărut în ziua respectivă la ora 07:00 min. Tot din discuţiile cu minora *****, aceasta i-a comunicat că în r-nul Călăraşi se află la prietenul ei din sat.Pituşca, tot de acolo a luat-o şi ambulanţa. În prezent minora, *****, este internată în secţia ginecologie a IMSP SR Călăraşi şi se află sub vizorul medicilor şi este înafara oricărui pericol de sănătate./f. d. 18-20/

Declaraţii similare cu ale martorului Ambros Nadejda a depus şi **martorul Moraru Daniela Anatolie -** medic internist SR Călăraşi /f.d.7/

Prin mijloacele materiale de probă - documentele anexate la materialele cauzei penale:

Din conţinutul procesului-verbal de cercetare la faţa locului cu planşă foto din 18.03.2025 prin care a fost cercetat domiciliul părintesc al învinuitului Enache Ruslan situat în sat.Pituşca r -nul Călăraşi. /f.d.10- 17/

Conţinutul procesului-verbal de ridicare din 25.12.2024, prin care a fost ridicată de la medicul Ambros Nadeja - copia 1 file, din fişa medicală a bolnavului de staţionar nr.6749 întocmită pe numele minorei *****. /f.d.23/

Mijloc material de probă: copia 1 file, din fişa medicală a bolnavului de staţionar nr.6749 din 25.12.2024 întocmită pe numele minorei ***** din care reiese la pct.21 (diagnosticul la internare) - avort spontan incomplet**,** complicat cu o hemoragie intarziată sau severă. /fd.24-25/

Din conţinutul **raportului de expertiză judiciară nr.202502D0395 din 25.03.2025** privind examinarea medico-legală a victimei ***** din care reiese că, la data de 18.02.2025 s-a prezentat la CML, Secţia Clinică medico-legală Chişinău - minora ***** a refuzat examinarea organelor genitale si regiunii perianale, colectarea probelor biologice, examinarea corporală, pentru ce reprezentantul legal al minorei - mama Munteanu Maria a semnat REFUZ INFORMAT. Conform datelor documentelor medicale prezentate, din spusele pacientei **contact sexual a avut loc la data de 24.10.2024.** Conform datelor documentelor medicale prezentate testul sarcinii făcut la internare la 25.12.2024 este pozitiv, termenul de sarcină după U.M. - 11 săptămâni + 2 zile. /f.d.80 - 82/

Instanța, analizând fapta reținută în sarcina inculpatului prin prisma prevederilor art. 174 alin. (1) Cod penal, constată că aceasta întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii de *act sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a*

împlinit vârsta de 16 ani. Norma penală are ca scop protejarea valorilor sociale fundamentale ce țin de dezvoltarea fizică, psihică și morală a minorilor, garantându-le o maturizare firească și o viață sexuală lipsită de influențe abuzive sau premature.

Subiectul infracțiunii este unul **general calificat**, respectiv orice persoană fizică responsabilă penal, care a atins vârsta de 16 ani și este capabilă de discernământ, întrucât numai o asemenea persoană poate răspunde pentru fapta incriminată. În speță, inculpatul Enache Ruslan, fiind major și conștient de consecințele acțiunilor sale, întrunește condițiile de subiect activ al infracțiunii. Subiect pasiv este minorul – persoana care nu a împlinit vârsta de 16 ani la momentul comiterii faptei, iar legea o protejează indiferent de consimțământul exprimat, considerând că acesta nu are valoare juridică deplină din cauza vârstei și lipsei de maturitate afectivă.

Obiectul juridic al infracțiunii îl constituie ansamblul relațiilor sociale referitoare la protecția integrității corporale, demnității și libertății sexuale a minorilor. Incriminarea actului sexual cu un minor sub 16 ani are un caracter eminamente preventiv, fiind menită să apere interesul superior al copilului de consecințele fizice și psihologice ale unei maturizări sexuale premature, chiar și în situațiile când raportul este aparent consimțit.

Latura obiectivă se exprimă prin acțiunea materială a întreținerii actului sexual consimțit cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani. Esențial pentru existența infracțiunii este faptul că inculpatul cunoștea sau trebuia să cunoască vârsta reală a victimei. Elementul material se consumă în momentul realizării actului sexual propriu-zis, indiferent de durata ori de împrejurările concrete. Nu are relevanță existența unei relații de afecțiune, acordul victimei sau lipsa constrângerii fizice, întrucât legea califică fapta ca ilicită prin simpla diferență de vârstă și vulnerabilitatea minorului.

Latura subiectivă se caracterizează prin **intenție directă**, inculpatul acționând cu deplină conștiință asupra caracterului socialmente periculos al faptei și prevăzând consecințele acesteia. Vinovăția se manifestă prin faptul că autorul a știut cu certitudine că persoana nu a împlinit vârsta de 16 ani și, în ciuda acestei împrejurări, a decis să întrețină acte sexuale cu aceasta. Intenția directă rezultă din atitudinea subiectului, care, cunoscând vârsta victimei și lipsa capacității sale de decizie sexuală matură, a acționat în scopul satisfacerii propriilor dorințe, asumându-și urmările faptelor sale.

Prin urmare, instanța reține că fapta comisă de inculpatul Enache Ruslan întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, întrucât a fost săvârșită de o persoană majoră, cu intenție directă, în deplină cunoștință de vârsta reală a victimei, afectând valorile fundamentale ocrotite de legea penală – integritatea, demnitatea și dezvoltarea armonioasă a minorului.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală,toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie*

2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin analiza coroborată a probelor administrate în cursul urmăririi penale și verificate nemijlocit în ședința de judecată, instanța constată că acestea sunt pertinente, concludente și suficiente pentru stabilirea adevărului judiciar. Din ansamblul materialului probator rezultă, fără echivoc, că fapta imputată inculpatului a avut loc în modalitatea descrisă în actul de învinuire și că aceasta a fost săvârșită de inculpatul Enache Ruslan.

Probele testimoniale, declarațiile părții vătămate și depozițiile martorilor oculari se susțin reciproc și se coroborează cu celelalte mijloace de probă materiale și procesuale, neexistând contradicții esențiale care să pună la îndoială veridicitatea lor. Acestea, analizate în cumul, confirmă circumstanțele de fapt și elementele constitutive ale infracțiunii reținute, relevând o imagine completă și coerentă a conduitei ilicite a inculpatului.

Totodată, instanța reține că inculpatul Enache Ruslan a manifestat o atitudine sinceră, recunoscând integral fapta și asumându-și responsabilitatea pentru acțiunile comise. Mărturisirea sa este detaliată, consecventă și se corelează cu datele obiective ale cauzei, confirmând autenticitatea și exactitatea situației de fapt expuse de partea vătămată și de martorii audiați. În consecință, recunoașterea vinovăției de către inculpat, coroborată cu probatoriul administrat, constituie o probă de o valoare judiciară înaltă, întrucât oferă certitudine cu privire la existența faptei, la autorul acesteia și la circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii, într-un mod pe care doar făptuitorul real îl putea descrie.

Astfel, instanța conchide că fapta săvârșită de inculpat este pe deplin dovedită prin probe directe, clare și concordante, iar vinovăția acestuia este stabilită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Prin urmare, instanța statuează că, deși pe parcursul examinării cauzei au fost administrate multiple mijloace de probă care confirmă în mod obiectiv comiterea faptei infracționale de către inculpat, totuși acesta, prin atitudinea procesuală adoptată, a recunoscut integral vinovăția și a oferit declarații detaliate în ședința de judecată, contribuind astfel la stabilirea adevărului judiciar. Instanța apreciază că eventualele variații nesemnificative în declarațiile inculpatului nu afectează credibilitatea depozițiilor

sale, întrucât asemenea diferențe pot surveni firesc în funcție de particularitățile de percepție, de exprimare ori de timpul scurs între faptele relatate și momentul audierii.

În esență, conținutul mărturisirilor făcute de inculpat Enache Ruslan este concordant cu datele obiective reținute din materialele cauzei și confirmă circumstanțele stabilite de instanță, relevând coerență între relatarea acestuia și celelalte mijloace de probă administrate. Astfel, micile divergențe formale nu subminează valoarea probatorie a declarațiilor, ci, dimpotrivă, prin sinceritatea și caracterul lor detaliat, susțin suplimentar certitudinea faptelor imputate.

În consecință, instanța constată că declarațiile inculpatului, examinate în ansamblu cu restul probatoriului administrat, nu doar că nu diminuează forța probelor existente, ci consolidează convingerea asupra vinovăției acestuia, fiind de natură să confirme fără echivoc existența faptei, identitatea autorului și circumstanțele concrete ale săvârșirii infracțiunii.

Pe cale de consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz cea furnizată de Enache Ruslan, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existența faptei infracțiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precum şi săvârșirea de către acesta cu vinovăție.

Or, acesta atât în ședința de judecată şi-a menținut această poziție consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, persoanele implicate şi timpul săvârșirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaște evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție, pe care ultimul a recunoscut-o, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, a rechizitoriului, acțiunile lui Enache Ruslan au fost încadrate juridic în baza art. 174 alin. (1) din Codul penal - „Actul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani ” adică, actul sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Enache Ruslan *****urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Ion Moțpan a solicitat de a recunoaște vinovat pe Enache *****de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 70 CP de a stabili în privința ultimului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 CP RM a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Reprezentantul părții vătămate, avocatul Tetelea Mihaela, luând în considerație circumstanțele cauzei, a susținut poziția acuzatorului de stat.

Avocatul Ion Chitoroga, acționînd în interesele inculpatului Enache Ruslan a solicitat aplicarea prevederilor art. 79 CP, cu aplicarea unei pedepse sub minimul prevăzut de lege, cu suspendarea condiționată a acesteia.

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată urmează să țină cont că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, depersoana inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Limitele sancţiunii prevăzute de infracţiunea incriminată lui Enache Ruslan *****și anume sancţiunea art. 174 alin. (l) Codul penal prevede o singură pedeapsă principală şi anume: închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din faptul că inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea sa judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 Codul penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Conform art. 16 (3) Cod penal infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de la 2 pînă la 5 ani inclusiv.

Astfel, instanța reține că fapta comisă de inculpatul Enache Ruslan *****întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, care, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică drept infracțiune mai puțin gravă, întrucât legea prevede pentru aceasta pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 5 ani. În acest context, instanța subliniază că gradul de pericol social al faptei este determinat mai ales de natura valorilor sociale lezate – libertatea și integritatea sexuală a minorului – dar și de împrejurarea că fapta a fost săvârșită fără elemente de constrângere, în contextul unui consimțământ aparent, deși lipsit de relevanță juridică, al victimei minore.

Analizând personalitatea inculpatului, instanța reține că Enache Ruslan *****se caracterizează pozitiv la locul de trai, manifestând o conduită socială general corectă, fiind integrat în mediul familial și comunitar. Din caracterizarea depusă la dosar rezultă că inculpatul este o persoană cooperantă, respectuoasă și fără antecedente de comportament deviant. Totodată, din informațiile obținute de la autoritățile competente, se confirmă că inculpatul nu este înregistrat la evidența medicului narcolog sau psihiatru și, potrivit datelor din cazierul judiciar, nu a fost anterior condamnat penal.

Aceste circumstanțe, privite în ansamblu, conturează profilul unei persoane care, deși a comis o faptă penală, nu prezintă o predispoziție infracțională constantă și pentru care scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea unei sancțiuni privative de libertate efective, prin măsuri orientate spre corectarea comportamentului și reintegrarea socială a inculpatului.

Instanța constată că, potrivit datelor din dosar, inculpatul Enache Ruslan *****, născut la 21 martie 2006, se încadrează în categoria persoanelor care, la momentul comiterii infracțiunii, au împlinit vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, fapt

ce impune aplicarea dispozițiilor art. 76 Cod penal privind circumstanțele atenuante ale răspunderii penale.

În temeiul acestui articol, instanța reține drept circumstanțe atenuante următoarele: a) comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, ceea ce denotă lipsa unei predispoziții infracționale constante și oferă premise reale pentru reeducarea inculpatului fără aplicarea unei pedepse severe; b) vârsta tânără a inculpatului, respectiv săvârșirea faptei de către o persoană care, deși majoră, nu a atins vârsta de 21 de ani, vârstă care, potrivit legii, presupune o maturitate psihică și socială incomplet formată, fiind astfel justificată o atitudine mai indulgentă a statului față de persoanele aflate într-un proces de formare morală și comportamentală.

Instanța apreciază că aceste circumstanțe relevă o reducere considerabilă a gradului de pericol social al persoanei inculpatului, justificând aplicarea principiului individualizării pedepsei în sensul reeducării și reintegrării sociale, prin orientarea măsurii punitive către un scop corectiv și preventiv, și nu exclusiv represiv.

În temeiul art. 77 Cod penal, instanța constată că în prezenta cauză nu au fost identificate circumstanțe care, prin natura sau gravitatea lor, ar putea agrava răspunderea penală a inculpatului Enache Ruslan *****, iar totodată, nu s-au relevat nici temeiuri juridice care să justifice liberarea acestuia de răspundere penală în sensul art. 53 Cod penal, întrucât fapta săvârșită prezintă în continuare pericol social și nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea unei asemenea măsuri de clemență.

Astfel, având în vedere circumstanţele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Codul penal conform cărora „pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate" potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţilor de Miniştri), potrivit căreia « „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”.

Prin urmare, instanţa constată că la moment în privinţa lui Enache Ruslan *****, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 174 alin. (l) Codul penal urmează a fi stabilită o pedeapsă echitabilă, reieşind din prevederile art. 72 alin. (3) Codul penal.

Instanța reține prevederile articolul 70 (3^1) La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracţiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detențiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.

Totodată ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana inculpatului, în special atitudinea autocritică a inculpatului faţă de cele comise de care îi pare rău şi s-a

căit sincer, a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânşi prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, vârsta tânără, poziţia părții vătămate și a reprezentantului legal, faptul că, la locul de trai este caracterizat pozitiv, instanţa ajunge la concluzia că nu este raţional ca inculpatul Enache Ruslan *****să execute pedeapsa stabilită, din care motiv, în conformitate cu art. 90 alin.(l) Codul penal va dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate lui Enache Ruslan *****, cu stabilirea unei perioade de probaţiune de 2(doi) ani.

În aprecierea instanţei această măsură de pedeapsă este echitabilă şi proporţională pericolului social al infracţiunii şi persoanei inculpatului şi eficient îşi va atinge scopul de restabilire a echităţii sociale şi prevenţie în săvârşirea de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi altor persoane.

La adoptarea deciziei în latura suspendării condiţionate a executării pedepsei cu închisoarea în privinţa lui Enache Ruslan *****, instanţa a luat în considerare şi practica CtEDO, în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor nonprivative de liberate.

Astfel în cauza VARGA şi alţii vs Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că "nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politică şi închisoare penală.

Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii.

Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context, recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori (a se vedea în special Recomandarea nr Rec (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri.

Mai mult, instanţa de judecată ajungând la această concluzie reieşind din sensul prevederilor art.4 Cod penal, şi anume din principiul umanismului legii penale, or, legea penală nu urmăreşte scopul cauzării suferinţe persoanei.

În opinia instanţei, pedeapsa aplicată va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii şi va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

De asemenea instanţa atrage atenţia inculpatului că nerespectarea condiţiilor suspendării condiţionate a executării pedepsei are ca urmare revocarea suspendării condiţionate a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) şi (6) Cod penal al RM dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta: b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; și g) să participe la programe probaționale.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de Enache Ruslan *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă**:** copia 1 file din fişa medicală a bolnavului de staţionar nr. 6749 din 25.12.2024 întocmită pe numele minorei *****, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

În baza celor expuse, conducându-se de art. 80^1 din Codul penal, art. 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

HOTARĂȘTE :

A-l recunoaște vinovat pe **Enache Ruslan *****,** a.n. ***** IDNP ***** în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal și conform Legii, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) și 80^1 Cod penal a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicată inculpatului Enache Ruslan *****pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, a obliga inculpatul Enache Ruslan *****să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimțământul organului competent.

A obliga inculpatul Enache Ruslan *****ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinţei în vigoare să se prezinte la Biroul de Probaţiune din raza teritorială în care își are domiciliul pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei.

A aplica faţă de Enache Ruslan *****măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

Mijlocul material de probă**:** copia 1 file din fişa medicală a bolnavului de staţionar nr. 6749 din 25.12.2024 întocmită pe numele minorei *****, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Iana Talmaci**